

PORTRETTE

Getuigenissen verzameld door ANNE DUJARDIN & LOUIS VOLONT

Vier creatieve professionals (twee Franstalige en twee Nederlandstalige) getuigen hieronder over hun loopbaan. In hun eigen bewoordingen snijden ze de belangrijkste succesfactoren aan, zoals passie, netwerken, financiële aspecten en erkenning.

“Je kunt snel vergeten worden in dit beroep”

Cécile, toneelspeelster, 44 jaar, Brussel

Sinds het begin van mijn loopbaan werk ik tegelijk als toneelspeelster op het podium en in de nasynchronisatie, maar ook als artistiek directrice in de nasynchronisatie. Ik heb dus nooit lange inactieve perioden gehad, ik zit niet stil.

Ik ben ervan overtuigd dat één contract altijd andere contracten met zich meebrengt. Net om die reden lopen mensen die lange tijd zonder contract zitten het risico om niet meer uit die situatie te geraken. Want het is een beroep dat niet alleen gebaseerd is op relaties maar ook op het feit dat je door anderen gezien wordt. Wanneer een decorateur je ontdekt bij een bepaalde voorstelling en je ook nog goed vindt, dan kan hij je misschien vragen voor een voorstelling waaraan hij tijdens het volgende seizoen zal werken. Maar als niemand je ziet gedurende één seizoen, twee seizoenen, drie seizoenen, dan vergeet men je. Je kunt, denk ik, snel vergeten worden in dit beroep. Dus je moet zorgen dat alles draaiende blijft en jezelf al doende bijscholen. Het is eigenlijk een vicieuze cirkel. Wanneer je geen contracten meer presteert wil dat niet zeggen dat je je capaciteiten verliest, maar, net zoals bij fietsen kan je die capaciteiten alleen verwerven door effectief te presteren.

Ik zie m'n beroep als m'n passie, maar niet als een enorme zoektocht naar erkenning. Erkenning betekent voor mij het feit dat iemand je opnieuw tewerk wil stellen. Want dat wil zeggen dat zowel je publiek als je opdrachtgevers tevreden over je zijn. Voor mij gaat het niet om het sterrendom of om internationale bekendheid. Hoewel er mensen zijn voor wie dat wel belangrijk is...

“Wil vooral beter worden, niet per se bekender”

Steven, muzikant, 46 jaar, Gent

Vakmanschap vind ik superbelangrijk. Ik probeer constant m'n grens nog te verleggen. Ik zou me niet goed voelen als ik ter plaatse bleef trappelen, dus ik ben er dagelijks mee bezig en leg m'n lat hoog. Dat vind ik ook het fijnste aan dit beroep: dat je op eender welke leeftijd nog dingen kunt bijleren. Maar naar verloning toe voel je soms dat de muzikwereld een soort vrije markt is. Wat je kunt staat niet altijd in relatie tot wat je eraan overhoudt, noch financieel noch naar erkenning toe. Bijvoorbeeld: er kan opeens een 15-jarige op televisie opduiken en een liedje op gitaar spelen. En als dat aanslaat dan heeft zo'n gastje ineens meer succes dan iemand met pakweg 25 jaar ervaring als geschoolde muzikant.... Maar dat is eigenlijk ook heel mooi, want het zet je als muzikant altijd weer terug op je plaats. Dan kom ik weer terug bij vakmanschap, en dat heeft eigenlijk niets te maken met succes. Best wel interessant...

Ondertussen komen er elke dag nog muzikanten bij terwijl de clubs minder subsidies krijgen en waardoor het speelveld kleiner en het aanbod groter wordt. Er zit steeds meer vis op een steeds kleiner wordende vijver. En dat voel je bij momenten wel. Het zijn best spannende tijden voor echte muzikanten.

“Van het één komt het ander”

Robin, geluidsingenieur, 32 jaar, Brussel

Mijn eerste contract als geluidsingenieur presteerde ik tijdens de opnames van een album van een Belgische rockband. Het was hun eerste project, dus ze waren nog niet echt bekend indertijd. Vervolgens heb ik nog enkele albums opgenomen voor hetzelfde label, maar in de jaren die daarop volgden heb ik niet echt veel contracten gehad. Ik herinner me nog goed dat het zeer moeilijk was om in het wereldje binnen te geraken. Ik hield daar toen weinig rekening mee want ik wilde voornamelijk met muziek bezig zijn en ik focuste daar enorm op. Maar nadien, geheel per toeval, kwam ik bij het op stap gaan een medestudente uit m'n vroegere klas tegen. Ze wist dat ik op dat moment geen werk had en vertelde me dat een Brusselse studio op zoek was naar een geluidsingenieur voor nasynchronisatie. Ik heb me daar toen voorgesteld, het contact is goed verlopen en ik ben er beginnen werken. Momenteel is er constant goed betaald werk in de sector.

Ik heb m'n live-skills ook ontwikkeld die ik kan inzetten bij optredens. Dat is eigenlijk gekomen omdat mijn schoonbroer zanger is. Stilletjes aan ben ik me beginnen ontfemen over zijn optredens. We namen samen twee albums op en dat ging nogal goed, we hebben tournees in Frankrijk gedaan en veel opgetreden in België. Van het één kwam het ander en we raakten dieper verstrengeld in het wereldje via muzikanten waarmee we samenwerkten. Uiteindelijk werkten we met andere groepen en op andere projecten. Het opsturen van cv's naar bijvoorbeeld de RTBF heeft me echter nooit iets opgebracht...

“Goede en slechte champagne”

Sophie, danseres, 49 jaar, Antwerpen

Bovendien is het heel belangrijk dat je jezelf niet onderprijst. Toen ik jong was, was ik al blij dat ik op een podium mocht staan en toen maakte het niet uit of ik betaald werd of niet. Maar uiteindelijk was dat een verkeerde zet. Want de evenementenbureaus willen artiesten inhuren en ze hebben een bepaald budget dat ze helemaal moeten besteden. Dat is zoals met goede en slechte champagne. Op de dag dat ze een feest gaan geven kiezen ze voor de beste champagne, zijnde de duurste. Vergelijk bijvoorbeeld een act die € 150 vraagt of een act die € 450 vraagt. Dan zegt men: 'we kiezen de beste, de duurste'. Helaas is dat zo. Ik maak bijvoorbeeld een choreografie, speciaal voor een bepaald optreden. Ik heb daar uren werk ingestoken, ik heb dat geoefend, ik heb het kostuum aangepast aan de vraag van de opdrachtgever, ik ben naar daar gereden, ik heb moeten wachten omdat het evenement misschien was uitgelopen en in plaats van 1 uur kan ik daar bijvoorbeeld 3 uur gezeten hebben. Als je dat allemaal samentelt dan mag je geen € 150 vragen. Bruto he! En dan hou ik er nog de helft van over. Dat is gewoon onderprijzen en dat doe je best niet.

Het is belangrijk dat beginnende artiesten zien hoeveel energie ze in hun acts en kunstwerken gestoken hebben. Ik vind het heel leuk wat ik doe, maar ik moet ook wel betaald worden. Dus als artiest zijn financiële vaardigheden enorm belangrijk. Want wie zich onderprijst zal snel gefrustreerd worden. Enerzijds omdat je er zelf van moet kunnen leven, anderzijds vanwege het onvoorziene meerwerk dat sommige opdrachten met zich meebrengen.

Al onze publicaties zijn ook te vinden op www.smartbe.be.

Auteurs Anne Dujardin & Louis-Henri Volont

Publicatiedatum April 2014

Contactpersoon Louis Volont | voh@smartbe.be | +32 2 543 77 27

Het studie bureau Op een kritische en proactieve manier verdiept en verfijnt het studie bureau de kennis binnen het domein van de creatieve beroepen door het uitvoeren van statistische analyses, thematische en sectorale studies en publicaties en het opzetten van samenwerkingen met universitaire en externe deskundigen. Het beheert een uniek multidisciplinair documentatiecentrum.

Deze tekst valt onder de *Creative Commons-licentie*

